

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lupușor Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Caziuc Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: de la 22.04.2019, până la data de 05.12.2019

Instanța de apel: de la 23.01.2020, până la data de 14.07.2020

Instanța de recurs ordinar: de la 16.09.2020, până la data de 02.12.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 decembrie 2019, Caziuc Alexandru a fost declarat vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, stabilind-i-se pedeapsa de 1 (unu) an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități ce țin de circulația legală a drogurilor pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90¹ alin. (1) și (3) Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite inculpatului Caziuc Alexandru s-a suspendat parțial, urmând ca acesta să execute pedeapsa închisorii pe un termen de 6 (șase) luni în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea părții rămase a pedepsei cu închisoarea de 6 (șase) luni să fie suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a lui Caziuc Alexandru, cu condiția că acesta în perioada de probațiune nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Cheltuielile judiciare suportate, au fost trecute în contul statului.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut că, Caziuc Alexandru, urmărind scopul circulației ilegale a

drogurilor, în perioadă nestabilă de organul de urmărire penală până la data de 01 martie 2019, aproximativ la ora 09 și 30 min., a procurat și păstrat droguri.

Astfel, la data de 01 martie 2019, aproximativ la ora 09 și 30 min., în timpul patrulării pe str. XXXXX, mun. XXXXX, Caziuc Alexandru a fost observat de către echipajul BPRO al DP mun. Chișinău, având un comportament suspect. Fiind stopat pentru documentare, Caziuc Alexandru a predat benevol două pachetele, unul din polietilenă de tip zip-lock și unul din hârtie, ambele cu o substanță vegetală, mărunțită de culoare gălbuie cu miros specific, care, conform raportului de constatare tehnico-științific nr. XXXXX din 22 martie 2019, s-a constatat că masa vegetală uscată, de culoare galbenă reprezintă produs etnobotanic, care conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃), cantitatea produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoidul sintetic MDMB(N)- 2201 constituie 1,69 g (1,63 g + 0,06 g) masă uscată, care constituie analog al substanței AB-PINACACHM, care, conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 și modificările ulterioare, constituie proporții deosebit de mari.

Prin acțiunile sale intenționate, Caziuc Alexandru, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi - procurarea și păstrarea etnobotanicelor în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Dumitru Lupușor, în interesele inculpatului Caziuc Alexandru, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței Judecătoriai Chișinău, Buiucani din 05 decembrie 2019, în partea stabilirii pedepsei, cu stabilirea lui Caziuc Alexandru a unei pedepse minime non-privative de libertate.

3.1. În argumentarea apelului declarat, avocatul Dumitru Lupușor, în interesele inculpatului Caziuc Alexandru a invocat următoarele:

- la numirea pedepsei, instanța de judecată n-a luat în considerație faptul, că Caziuc Alexandru a recunoscut vina pe deplin la stadia de urmărire penală, în infracțiunea care i-a fost incriminată, a colaborat cu organul de urmărire penală pentru a stabili adevărul pe aceasta cauză penală. Caziuc Alexandru nu are antecedente penale și este la prima abaterea de la legea penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020 a fost respins ca nefondat, apelul avocatului Dumitru Lupușor, în interesele inculpatului Caziuc Alexandru și menținută fără modificări sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 05 decembrie 2019.

4.1. Instanța de apel a statuat că: instanța de fond în cadrul cercetării judecătorești a dat citire declarațiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale, în cadrul căreia acesta a declarat că, vinovăția în comiterea infracțiunii o recunoaște integral, sincer se căiește de cele comise și menține în totalitate declarațiile date în calitate de bănuit. Fiind recunoscut și audiat în calitate de bănuit, Caziuc Alexandru a declarat că, la 01.03.2019 dimineața aproximativ la ora 08:00 a telefonat pe numărul de telefon XXXXX ce aparține unei persoane pe nume Lionic, cu dânsul a făcut cunoștință prin intermediul aplicației „Telegram”, aproximativ cu o lună în urmă, altă informație despre dânsul nu cunoaște. El mai avea și numărul de telefon XXXXX, pe care îl suna. În ziua dată au stabilit să se întâlnească ca de obicei, la alimentara „Fidesco” din str. XXXXX. Unde trebuia să procure o substanță de la acesta, prin telefon nu vorbea pentru ce anume se întâlnesc. Ajungând la alimentară, s-a întâlnit cu Lionic, a procurat de la dânsul un pachetel cu droguri la preț de 100 lei. Câte grame se aflau acolo nu cunoștea. După care el s-a deplasat într-o direcție necunoscută, iar bănuitul s-a deplasat spre str. XXXXX, mun. XXXXX, la un cunoscut de al lui. Pe drum a consumat o parte din substanță și mergând pe str. XXXXX, mun. XXXXX, a fost stopat de angajații poliției cu automobilul de serviciu. Pe drumul dat el se deplasa de unul singur, prin preajma lui, nu se afla nimeni și crede că din cauza asta a fost stopat. Lau întrebat ce face el în locul dat, acesta le-a răspuns că se duce la un cunoscut. Ei au întrebat dacă are careva obiecte s-au substanțe interzise la el și i-au zis să scoată tot ce are în buzunare, el a scos tot ce avea inclusiv și pachetelul procurat anterior. Ei au comunicat că trebuie să meargă cu ei la inspectorat. Unde ajungând, a fost audiat și de la el s-a ridicat pachetelul cu substanță.

Instanța de apel a constatat că, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, permit instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Caziuc Alexandru a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - procurarea și păstrarea etnobotanicilor în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale.

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul Caziuc Alexandru a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Instanța de apel a stabilit că, instanța de judecată a ținut cont la

stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Caziuc Alexandru de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicând-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, și anume că, inculpatul a recunoscut vinovăția în cadrul urmăririi penale, însă nu s-a prezentat în ședințele instanței de fond pentru ași susține apărarea, instanța de fond i-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an de zile, totodată jumătate din termenul stabilit, fiind suspendat pe un termen de 6 luni, astfel, instanța de fond legal a stabilit că, aplicarea unei alte pedepse total non privative de libertate nu-și va atinge scopul urmărit.

Instanța de apel a considerat că, chiar dacă ultimul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, inculpatul Caziuc Alexandru nu s-a prezentat în ședința de judecată a instanței de fond, fiind anunțat în căutare, iar în privința acestuia fiind pornit dosarul de căutare nr. XXXXX, ceea ce denotă faptul că, corijarea ultimului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Instanța de judecată a menționat că, instanța de fond corect a tras concluzia că, reeducarea și corectarea lui este posibilă numai în condițiile izolării de societate.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Lupușor Dumitru în numele inculpatului, întemeiat în baza art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei Curții de Apel în partea stabilirii pedepsei, aplicându-i lui Caziuc Alexandru o pedeapsă non-privativă de libertate.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Lupușor Dumitru în numele inculpatului a menționat că:

- pedeapsa stabilită inculpatului se caracterizează prin imprecizii cu privire la detaliile esențiale ale situației și contravine, în mod evident, dreptului garantat prin art. 385 Cod de procedură penală, fiind încălcat dreptul inculpatului la sentința bine motivată și legală în aspectul legat de individualizarea pedepsei, nu au fost apreciate obiectiv și just de către prima instanță circumstanțele ce atenuază învinuirea;

- pedeapsa stabilită inculpatului este inumană, instanța de fond nu a examinat sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei și neglijând, în determinarea admisibilității, pertinentei, concludenței, veridicității și utilității probelor existente în cauză, nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de partea apărării cu privire la stabilirea pedepsei non-privative de libertate;

- nu a întreprins toate măsurile procesuale necesare examinării complete și multilaterale a cazului în aspectul legat de stabilirea/individualizarea pedepsei în privința inculpatului, efectuând o

cercetare judecătorească incompletă, urmare a căreia a ajuns la multe semne de întrebare;

- au fost încălcate prevederile Constituției, CEDO și de Codul de procedură penală privind dreptul la un proces echitabil

6. Pe marginea recursului declarat, procurorul a depus referință prin care a solicitat respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

În prezenta speță, reieșind din conținutul recursului declarat se atestă, că autorul acestuia critică pedeapsa stabilită inculpatului Caziuc Alexandru Victor, ca fiind prea aspră, invocând că nu s-au întreprins toate măsurile procesuale necesare examinării complete și multilaterale a cazului în aspectul legat de stabilirea și individualizarea pedepsei în privința inculpatului.

Analizând legalitatea hotărârii atacate în cumul cu circumstanțele și materialele cauzei, și raportate la norma de drept citată, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecății.

În contextul expus, Colegiul penal învederează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Drept urmare, Colegiul penal precizează, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În sensul expus, Colegiul penal consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea săvârșită, instanța de fond a acordat deplină eficiență art. 61, 75, 90, 90¹ alin. (1) și (3) Cod penal. Pedeapsa inculpatului fiind echitabilă, legală și corect individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod.

Totodată, cu referire la motivele invocate de către recurent cu privire la severitatea pedepsei stabilite de instanța de fond, Colegiul penal a stabilit că instanța de apel și-a motivat soluția asupra menținerii sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 05 decembrie 2019.

În acest sens, Colegiul penal consideră suficientă și întemeiată argumentarea de către instanțele de fond a individualizării pedepsei, astfel acestea, referindu-se la gradul de pericol social al infracțiunii comise, prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la personalitatea făptașului, menționând că, deși inculpatul a recunoscut vina în cele comise, a manifestat un comportament și atitudine indiferentă față de cele comise și procesul de judecată, comportament exprimat prin ignorarea participării la ședințele de judecată, care la rândul său, a determinat instanță să-l anunțe în căutare. Just au apreciat instanța de fond și instanța de apel posibilitatea reală de corijarea și reeducarea a făptașului, consemnând că aceasta este posibilă doar prin izolarea de societate cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, această fiind una echitabilă faptei comise. Colegiul penal consideră că sancțiunea aplicată corespunde scopului pedepsei penale și este individualizată corespunzător cerințelor legale.

Prin urmare, având în vedere amplitudinea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale în partea pedepsei stabilite și modului de executare a acesteia, apreciind astfel corectitudinea individualizării pedepsei de către instanțele ierarhic inferioare, Colegiul penal le acceptă și le însușește, în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea

de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, ținând cont de criticile expuse în recursului ordinar referitoare la individualizarea pedepsei, reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești în prezenta cauza penală, Colegiul penal nu a stabilit prezența erorilor de drept invocate de recurent care la rândul său ar fi afectat hotărârea atacată, soluția instanței de apel fiind una legală și întemeiată, din care considerente recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lupușor Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Caziuc Alexandru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda